VAASAN BAPTISTISEURAKUNTA 1908—1988

Kirjoittanut
VEIKKO TOIVOLA

Eeva ja Paavo Hakkanen.

VAASAN BAPTISTISEURAKUNTA 1908—1988

Kirjoittanut
VEIKKO TOIVOLA

Kustantanut
TAIMI JA VEIKKO TOIVOLA
Vaasa 1988

(EI MYYNTIIN)

ISBN 951-99989-5-0

Ykkös-Offset Oy, Vaasa 1988

BAPTISMIN TULO SUOMEEN

Baptismi levisi maahamme viime vuosisadan puolivälin jälkeen Ruotsista käsin. Vuonna 1854 muuan ahvenanmaalainen pappi kirjoitti Ruotsiin, pyytäen sieltä sopivaa työntekijää elvyttämään hengellistä elämää Ahvenanmaalle. Pyyntö kulkeutui Ruotsin evankeliselle allianssille ja se lähetti Ahvenanmaalle ruotsalaisen aatelismiehen Carl Justus Möllersvärdin, joka oli baptisti. Hänen toimintansa ansiosta syntyi Ahvenanmaalla herätys ja niin Föglössä perustettiin vuonna 1856 Suomen ensimmäinen baptistiseurakunta.

Pian baptismin vaikutus ulottui myös muualle Suomeen. Muun muassa Pietarsaareen perustettiin vuonna 1870 manner-Suomen ensimmäinen ruotsalainen baptistiseurakunta.

Vähitellen uusi herätysliike levisi myös suomenkieliselle alueelle. Ensimmäinen suomalainen baptistiseurakunta perustettiin Luvialle. Tiedot sen tarkasta perustamisajasta ovat osittain ristiriitaiset. Yleisesti meillä pidetään Luvian baptistiseurakunnan perustamisajankohtana vuotta 1870. Siksi yhdyskuntamme vietti suomalaisen baptismin 100-vuotisjuhlaa vuonna 1970 kesäkonferenssin yhteydessä Vaajakoskella.

Ilmari Asanti mainitsee kuitenkin vuonna 1943 ilmestyneessä pastoraalityössään BAPTISMI SUOMESSA 1800-luvulla sivulla 80 Luvian baptistiseurakunnan perustamisajankohdaksi 10.04.1871. Tätä tietoa pidetään luotettavimpana.

Vaikka näin vähäisellä aikaerolla ei ole suurta merkitystä, on se mielestäni kuitenkin syytä tässäkin mainita.

MOLEMMAT KIELIRYHMÄT YHDESSÄ

Aluksi kummatkin kieliryhmät toimivat yhdessä, mutta käytännössä siinä oli tietyt vaikeutensa. Kokoukset olivat ruotsinkielisiä, ainoastaan saarnat tulkittiin joskus suomeksi.

Koska läheskään kaikki suomalaiset eivät ymmärtäneet ruotsia, päättivät he irtautua ruotsalaisista ja alkoivat kokoontua omana kieliryhmänä.

Innokkaimmin tätä asiaa lienee ajanut Totuuden Kaiun ensimmäinen toimittaja ja ruotsalais-suomalaisen saarnaajakoulun opettaja Veikko Palomaa.

Palomaa järjesti juhannuksena 1898 rakennuskokouksen kodissaan Peräseinäjoella. Samaan aikaan pidettiin ruotsalaisten baptistien vuosikonferenssi Vaasassa. Ruotsinkieliset syyttivät Palomaata ''niskoittelusta''. Hän piti asiaa vain yhteensattumana, koska ei tiennyt, että ruotsalaisten konferenssi oli muutettu samaksi ajankohdaksi.

Näin jälkeenpäin tarkasteltaessa asiaa, tuntuu siltä, että ''tietämättömyyttä'' ilmeni vähän puolin ja toisin. Historiallinen tosiasiahan on, että kysymyksessä oli puhtaasti kielikiista.

VAASAAN PERUSTETAAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Viime vuosisadan loppupuoli oli Pohjanmaalla historiallista aikaa, sillä silloin perustettiin seurakunta muun muassa Jurvaan, Ylistaroon ja Laihialle.

Vaasassa se tapahtui vasta tämän vuosisadan puolella. Tarkemmin sanottuna huhtikuun 20 päivänä 1908. Silloin suomalaiset baptistit kokoontuivat Rauhankatu 20:ssa ja päättivät yksimielisesti erota ruotsalaisista ja perustaa samalla suomalaisen baptistiseurakunnan.

Ruotsalaisesta seurakunnasta olivat perustamistilaisuudessa mukana E. Jansson, J. Liljestrand ja G. Söderman, jotka ''jokainen vuorollaan puhuivat rohkaisun ja kehoituksen sanoja uudelle seurakunnalle''.

Tässä tilaisuudessa liittyivät seurakuntaan seuraavat kaksikymmentäneljä jäsentä: J.G. Kokki, Robert Bäckman, Anna Vainio, Signe Vainio, Isak Ojaniemi, Tilda Vainio, Maria Korpela, Maria Korpela (tytär), Emmanuel Kanstrén, Hetafia Vainio, Aukusti Lemetti, Emil Komsi, Vilhelmiina Vainio, Tuomas Salmi, Alina Vainio, Hulda Holmisto, Maria Murto, Edla Murto, Hedvik Keisu, Liisa Skarp, Susanna Tuva, J. Antila Laihialta, Sanna Nikko ja Amalia Nikko Vähästäkyröstä.

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että Maria Lundgren (Louke) oli myös yksi perustajajäsenistä, vaikka hänen nimeään ei mainita. On ilmeistä, että hän ei ollut jostain syystä läsnä juuri mainitussa perustamiskokouksessa. Varma kuitenkin on, että hän oli jo silloin uskossa, koska jo seuraavana päivänä pidetyssä seurakunnan kokouksessa hänet valittiin moniin luottamustehtäviin.

Vastaperustetun seurakunnan johtajaksi ja saarnaajaksi valittiin yksimielisesti J.G. Kokki. Näin oli lausuttu syntysanat nimenomaan suomalaiselle baptistityölle Vaasassa.

SEURAKUNTA SAA OMAN RUKOUSHUONEEN

Nuorella seurakunnalla oli voitettavanaan monenlaisia vaikeuksia. Aluksi ei ollut omaa rukoushuonetta, vaan jouduttiin kokoontumaan vuokratiloissa.

Vuoden 1909 tienoilla syntyi seurakunnassa herätys, jonka seurauksena kastettiin seitsemäntoista uskoontullutta. Näin kasvoi jäsenluku vuosi vuodelta, että kahdenkymmenen vuoden kuluttua se oli 143.

Vuonna 1916 seurakunta osti ruotsalaisilta baptisteilta rukoushuoneen Palosaarelta (Palosaarentie 26) 9.500 markan kauppahinnasta. Kiinteistö oli huonossa kunnossa, joten siinä jouduttiin tekemään heti korjauksia. Joka tapauksessa seurakunnalla oli nyt paikka, missä se kokoontui. Se olikin työn kannalta erittäin tärkeää.

Rukoushuone Palosaarentie 26

Rukoushuone sisältä

SAARNAAJINA OVAT PALVELLEET

(Suluissa olevat vuosiluvut tarkoittavat paimenena oltua aikaa)

J. G. Kokki
(1908—1937)

Juho Hunnakko
(1938—1951)
(1955—1969)

Vesa Jauhiainen
(1951—1952)

Mikko Kolomainen
(1951—1952)

Aarno Liljeström
(1953—1955)

Markku Vehkaoja
(1984 alkaen)

ESIMIEHINÄ OVAT OLLEET

Esimiehen tehtäviä ovat hoitaneet saarnaajatoimensa ohella J. G. Kokki, Juho Hunnakko, Mikko Kolomainen, Vesa Jauhiainen ja Aarno Liljeström. Pelkästään esimiehinä ovat olleet Veikko Toivola ja nykyisin Heimo Hokkanen.

Rukoushuoneen edessä v. 1921

Seurakunnan lauluseura v. 1925 tienoilla

Pyhäkoulun opettajia

Eturivi vasemmalta: *Hilma Sammallahti, August Lemetti, Jakob Jakobsson ja Juho Kauppila.*
Takarivi: *Anna Helin, Hilda Alakoski (Komsi), Anni Korpela, Frans Hedborg ja K. West. Kuva otettu vuoden 1912 tienoilla.*

VANHIMMISTO

J. G. Kokki, Robert Bäckman, Isak Ojaniemi, T. Salmi, Emil Komsi, Aukusti Lemetti, Juho Kauppila, Onni Aaltonen, Matti Kallio, Jaakko Koivula, Urho Turpeinen, Aug. Motari, Laurila, Kustaa Vainio, A. Elo, Juho Hunnakko, Felix Maja, Toivo Bäckman, Kustaa Bäckman, Julius Sahlberg, Akseli Halla-aho, Reino Mandell, Mikko Kolomainen, Vesa Jauhiainen, Aarno Liljeström, Toivo Joki, Esko Turpeinen ja Lempi Toivola.

Nykyinen vanhimmisto: Markku Vehkaoja, Heimo Hokkanen, Veikko Toivola, Aimo Hokkanen, Paavo Hokkanen ja Sulo Rajala Ylistarosta.

Seurakunnan vanhimmisto 1930-luvulla

Eturivissä vasemmalta: *Felix Maja, J. Jakobsson, J. G. Kokki ja Juho Kauppila.* Takana: *Jaakko Koivula, Urho Turpeinen, Julius Sahlberg, Juho Hunnakko ja Toivo Bäckman.*

SIHTEERIN TEHTÄVIÄ OVAT HOITANEET

Aukusti Lemetti, Jussi Haka, Robert Bäckman, Jaakko Koivula (20 v.), Anni Loukasmäki. Nykyinen sihteeri Veikko Toivola (29 v.).

RAHASTONHOITAJAT

Isak Ojaniemi, Aukusti Lemetti, J. G. Kokki, Juho Hunnakko, Esteri Koivula. Nykyään tehtävää hoitaa Riitta Hokkanen.

KIINTEISTÖNHOITAJINA OVAT OLLEET

J. G. Kokki, Jussi Haka, Emil Komsi, Juho Kauppila, Jaakko Koivula, Juho Hunnakko, Felix Maja ja Paavo Hokkanen.

Väheksymättä millään tavalla toistenkaan veljien uurastusta, nousee joukosta kuitenkin ehdottomasti neljä nimeä yli muiden. Ne ovat Juho Kauppila, Jaakko Koivula, Juho Hunnakko ja Paavo Hokkanen.

Näiden veljien ja koko heidän perheensä osuus seurakunnan kiinteistön hoidossa on ollut niin mittava, ettei sitä voida koskaan arvioida rahassa.

Erityisesti heidän työnsä arvoa nostaa se, että he eivät itse tehneet siitä milloinkaan numeroa. He tekivät työnsä Herralle, eikä ihmisille.

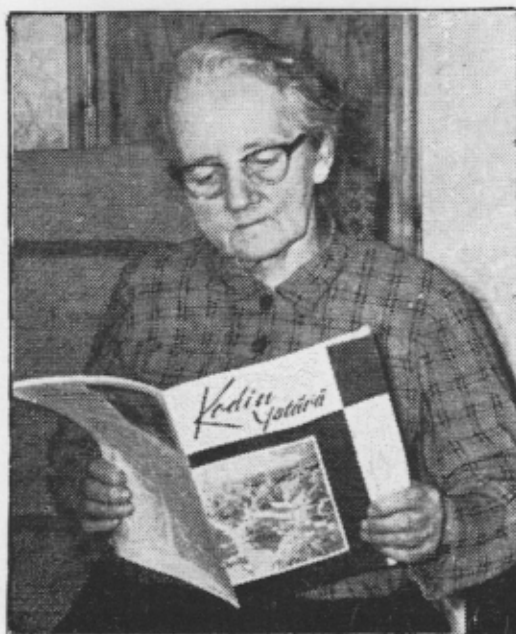
VAHTIMESTARIT

Rukoushuoneen vahtimestarin tehtävien hoito on ollut aina raskas ja vaativa, sillä vanhasta kiinteistöstä puuttuivat kaikki mukavuudet. Puilla lämmittäminen, kantovesi ja lumityöt muun huolenpidon ohella lisäsivät kohtuuttomasti heidän työtaakkaansa.

Aina on kuitenkin löytynyt tarvittaessa niitä, jotka eivät ole kysyneet palkkaa, eivätkä laskeneet työtunteja, vaan ovat olleet valmiit astumaan työhön ja vaivaan, kun on tarvittu.

Pisimmän ajan, lähes kolmekymmentä vuotta, oli vahtimestarina Maria Louke eli ''Mari-täti'', joksi häntä tavallisesti kutsuttiin. Myös Paavo ja Eeva Hokkanen olivat tehtävässä kahdeksantoista vuotta.

Lyhempiä aikoja ovat olleet vahtimestarina Emmanuel Kanstren, Isak ja Tilda Ojaniemi, Anna Helin, Felix ja Olga Maja, Selma Leino, Sauli ja Kerttu Kärkkäinen sekä Elma ja Leila Leinonen.

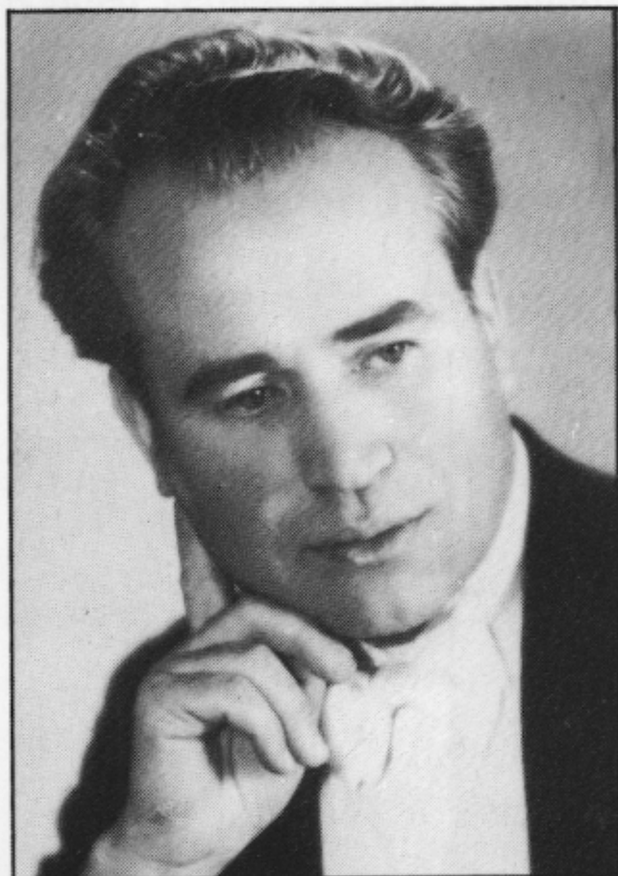

Maria Louke
(1882—1969)

KUOROTYÖ

Kitarakuoro eli "lauluseura", kuten sitä aluksi nimitettiin, perustettiin vuonna 1908. Se on ollut toiminnassa koko seurakunnan olemassaoloajan, joskin välillä on ollut hiljaisiakin kausia.

Kuorolaiset ovat tehneet arvokasta työtä evankeliumin eteenpäin viemiseksi juuri lauletun sanan välityksellä. Tavanomaisten seurakunnan tilaisuuksien lisäksi he ovat käyneet laulutervehdyksillä mm. vanhainkodeissa, vankiloissa, sairaaloissa, ravintoloissa sekä vanhusten ja sairaiden luona kodeissa.

Akseli Halla-aho
(1913—1983)

Seurakunnan monikymmenvuotinen kuoronjohtaja ja yksinlaulaja.

Kitarakuoron ensimmäisenä johtajana toimi kyvykäs kuoromies Robert Bäckman. Hänen jälkeensä ovat olleet kuoron johdossa M. Jakobsson, Anna Kokki, K. West. M. Vuorinen, Anni Korpela, Anni Koivula, Hilma Wäntti, Akseli Halla-aho, Enne Ekman, Eva Malmberg, Uljas Bäckman, Ilmari Toivola, Anna-Liisa Bäckman, Hellin Vainio, Veikko Toivola ja Paavo Hokkanen. Nykyisin kuorotyötä hoitaa Riitta Hokkanen.

TORVISOITTOKUNTA

Seurakunnan torvisoittokunta 1920-luvun alussa.
Vasemmalta toinen: Robert Bäckman.

Robert Bäckman perusti seurakuntaan myös torvisoittokunnan. Sen toiminta oli erittäin vireää, sillä se esiintyi tavallisten kokousten lisäksi ahkerasti myös erilaisissa ulkoilmatilaisuuksissa.

Soittokunta vieraili joskus maaseudullakin. Erään kerran se teki saarnaaja Kokin kanssa matkan aina Karjalaan saakka. Robert Bäckman johti myös Työväenyhdistyksen ja Pelastusarmeijan soittokuntia.

Soittokunnan toiminta loppui vuonna 1923, jolloin Bäckman kuoli. Kaikki kolme soittokuntaa esiintyivät hänen haudallaan, tahtoen osoittaa näin kunnioitusta pidetylle johtajalleen.

Torvet ovat säilyneet tallella näihin vuosiin asti. Ne muutettiin rahaksi vasta vanhan rukoushuoneen purkamisen yhteydessä.

Seurakunnan ''urkurina'' palveli uskollisesti vuosikymmenet opettaja Siiri Kauppila.

Anna Kokki (1876—1959)

teki miehensä saarnaaja J. G. Kokin rinnalla pitkän ja ansiokkaan työkauden Vaasan seurakunnassa. Hän toimi mm. ''urkurina'' ja kitarakuoron johtajana sekä tulkkina.

Seurakunnan kitarakuoro v. 1935

Seurakunnan kitarakuoro v. 1936

Seurakunnan emännät

Eturivi vasemmalta: *Aino Nordman, Sofia Mäkynen, Maria Louke, Sanna Kauppila (pääemäntä), Selma Leino, Olga Maja.* Takana: *Betronella Aro, Liisa Bäckman, Riika Oksanen ja Saimi Alakoski.*

Sanna Kauppila (1871—1964)

oli seurakunnan pitkäaikainen pääemäntä. Koska rukoushuoneessa ei ollut erillistä keittiötä, jouduttiin juhlien aikana ruoka valmistamaan seurakuntalaisten kodeissa. Kauppilan koti mm. palveli usein tällaisessa tehtävässä. Siellä myös majoitettiin vierailevia puhujia.

OMPELUSEURA

Vuonna 1908 aloitti toimintansa seurakunnassa ''neulomaseura''. Sillä ei ollut aluksi vakinaista johtajaa, vaan sisaret valitsivat keskuudestaan ns. ''toimeenpanevan komitean'', jonka tehtävänä oli hankkia ompeluseuralle työtarpeita, järjestää myyjäisiä jne.

Vuoden 1916 paikkeilla alkoi ompeluseuratyössä lamakausi. Tätä hiljaiseloa kesti noin viisi vuotta.

Huhtikuun 1 päivänä 1921 pidetyssä seurakunnankokouksessa Maria Lundgren (Louke) ehdotti työn uudelleen aloittamista, joka sai lämpimän kannatuksen. Ompeluseuran johtajaksi valittiin Sofia Koivula. Hän hoiti tehtävää yhtäjaksoisesti kaksikymmentäkaksi vuotta. Sen jälkeen siinä ovat palvelleet Esteri Koivula, Ellen Ekman ja Siiri Kauppila.

Sofia Koivula (1871—1943)

Ompeluseuran pitkäaikainen johtaja.

Kuva otettu 09.04.1926

Kuva otettu pääsiäisjuhlilla v. 1935

PYHÄKOULU

Pyhäkoulutyö on yhtä vanha kuin seurakuntakin. Heti alussa ymmärrettiin, että pyhäkoulutyön menestymisestä riippuu koko seurakunnan tulevaisuus.

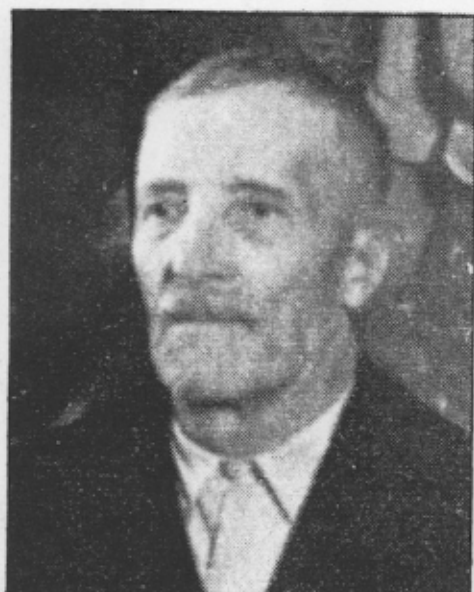
Baptistit olivat siihen aikaan ainoat, joilla oli pyhäkoulu Palosaarella. Siksi ei ollut ihme, että lapsia oli paljon. Parhaimmillaan heitä oli kirjoilla 282 ja kymmenen opettajaa.

Opettajina ovat olleet: Isak Ojaniemi, Aukusti Lemetti, Maria Korpela, Maria Lundgren (Louke), Maria Murto, Juho Kauppila, Maria Jakobsson, Maria Kroo, Alma Salo, J. Jakobsson, Alma Rönman, Onni Aaltonen,

Pyhäkoululaisia v. 1957. Opettajina Siiri Kauppila vasemmassa päässä. Anna Haanpää ja Leila Leinonen oikealla.

Hilma Sammallahti, Hilda Mäkynen, Hedvik Keisu, K. West, Anna Lehtonen, Ahola, Hanna Bergström, Hilma Jofs, Anna Helin, Juho Hunnakko, Felix Maja, Hilma Wäntti, Eino Maja, Siiri Kauppila, Laura Kauppila, Toivo Bäckman, Esteri Koivula, Kustaa Bäckman, Erika Oksanen, Uljas Bäckman, Veikko Toivola, Anna-Liisa Bäckman, Gerda Fredman, Hellin Vainio, Eeva Myllyniemi, Helvi Koivula, Anja Bäckman, Aino Kankaanpää, Selma Leino, Helvi Hirsikorpi, Seija Leino, Anna Haanpää, Sirpa Anttila, Viola Rita, Toivo Joki, Vesa Jauhiainen, Martta Jauhiainen, Taimi Toivola, Helmi Tuomilehto, Leila Leinonen, Esko Turpeinen ja Heimo Hokkanen.

Juho Kauppila
(1869—1955)

Palveli vanhimmistossa yli 30 vuotta. Toimi pyhäkoulun opettajana 20 vuotta. Oli myös rahastonhoitajana ja isännöitsijänä useita vuosia.

Jaakko Koivula
(1876—1971)

Toimi Totuuden Kaiun, myöh. Kodin Ystävän asiamiehenä yli 50 vuotta. Kuului vanhimmistoon 31 vuotta ja oli sihteerinä 20 vuotta.

Rukoushuone pommituksen jälkeen.

Joulukuun 31 päivänä 1939 Vaasan suurpommituksessa vaurioitui myös seurakunnan rukoushuone Palosaarella.

Lähelle pudonneet pommit tekivät pahaa jälkeä. Räjähdyksen voimasta särkyivät kaikki ikkunat ja ovet. Ilmanpaine ja pommien sirpaleet repivät myös vesikaton. Sisällä vaurioitui mm. urkuharmooni ja muutama kitara.

Tästä uudenvuoden aatosta alkoi seurakunnan evakkotaival, sillä kokoukset jouduttiin pitämään kodeissa. Seurakunnan veljet olivat rintamalla, joten rukoushuoneen korjausta ei voitu niissä oloissa ajatella.

Sodan päätyttyä alkoi välittömästi rukoushuoneen kunnostus. Kukaan ei laskenut tunteja, eikä kysynyt palkkaa. Jokaisella oli vain yksi tavoite; rukoushuone on saatava kuntoon.

Koitti vihdoin kevät ja helluntai 1940, jolloin seurakunta kokoontui uusitun rukoushuoneen käyttöönottojuhlaan. Riemullisena kaikui alkulaulu: ''Kiitos sulle Jumalani armostasi kaikesta...'' Herran pieni lauma oli päässyt jälleen takaisin omille asumasijoilleen.

NUORISOSEURA

1930-luvun alussa perustettiin moniin seurakuntiin nuorisoseura. Vaasassa se tapahtui 22.02.1931. Nuoret toimivat ahkerasti. He pitivät ohjelmallisia kokouksia säännöllisesti ja olipa heillä oma ompeluseurakin.

Muutamissa seurakunnissa tällainen erillinen toiminta sai aikaan jonkin verran kitkaa vanhojen ja nuorten välillä. Siksi Baptistiyhdyskunnan Nuorisoliitto päätti 20.04.1946 Turussa pitämässään kokouksessa lopettaa toimintansa erillisenä järjestönä. Samalla lakkasivat myös seurakuntien nuorisoseurat. Tämän jälkeen on nuorisotyö jatkunut seurakuntanuorten nimellä.

Nuorisoseuran ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Juho Hunnakko. Hänen jälkeensä hoiti tehtävää Kustaa Bäckman. Seuran viimeinen puheenjohtaja oli Veikko Toivola.

Seurakunnan 60-vuotisjuhla pääsiäisenä 1968.

Kitarakuoro v. 1968

Edessä vasemmalta: *Leila Leinonen, Hilma Kärkkäinen, Veikko Toivola, Paavo Hokkanen, Eeva Hokkanen.* Takana: *Aimo Hokkanen, Siiri Kauppila, Taimi Toivola, Hilma Salonen, Lilja Keltamäki, Olga Hunnakko, Anna Haanpää ja Heimo Hokkanen.*

Seurakunnan vanhimmisto v. 1968.

Edessä vasemmalta: *Veikko Toivola, Juho Hunnakko, Paavo Hokkanen, Urho Turpeinen.* Takana: *Toivo Bäckman, Lempi Toivola ja Aimo Hokkanen.*

TELTTATYÖ

Vuonna 1962 seurakunta hankki oman 150 hengen teltan, joka oli pystyssä Vaasan lisäksi monilla Etelä-Pohjanmaan paikkakunnilla. Viime aikoina sen käyttö jäi kuitenkin vähäiseksi, siksi se myytiin Jurvan seurakunnalle. Telttakokoukset on pidetty viime vuosina yhdessä Vapaaseurakunnan kanssa, jolloin on ollut käytössä isompi teltta.

Palosaaren koulun pihalla v. 1964.

KERHOTYÖ

Kerhotyötäkään ei ole seurakunnassa unohdettu, vaikka siitä ei olekaan esittää suuria lukuja. Sitä on kuitenkin tehty vuosikymmenet, milloin paremmalla, milloin heikommalla menestyksellä ja välillä se on ollut lamassa kokonaan.

Opettajina ovat olleet: Siiri Kauppila, Sirpa Anttila, Helvi Hirsikorpi, Aino Kankaanpää, Anna Haanpää, Eeva Hokkanen, Selma Leino, Veikko Toivola, Elvi Wahrman, Vesa Jauhiainen, Toivo Joki, Taimi Toivola, Mirja Ekman, Leila Leinonen, Lilja Keltamäki, Elvi Toivola, Aimo Hokkanen, Hilma Salonen, Heimo Hokkanen, Risto Auttila, Tarja Auttila, Heli Hokkanen ja Maj-Britt Vehkaoja.

BAPTISTINAISET

Baptistinaisten toiminta alkoi Suomessa vuonna 1948. Seuraavana vuonna perustettiin yhdyskuntaan naisjaosto, jonka tehtävänä oli laatia liitolle säännöt. Ne valmistuivat kuitenkin vasta vuonna 1956.

Vaasassa aloittivat baptistinaiset toimintansa 25.09.1949. Työ on tapahtunut lähinnä ompeluseuratyön sekä erilaisten myyjäisten puitteissa.

Avustuskohteet ovat olleet vuosikymmenten saatossa mitä erilaisimmat. Sisaret ovat lähettäneet ruoka-, vaate- ja rahalähetyksiä sivuseutujen vähävaraisille ja puutteenalaisille. Avustusta ovat saaneet myöskin yhdyskunnan työntekijät, Raamattuopisto, orvot sekä ulkolähetys.

Baptistinaisten puheenjohtajana ovat toimineet: Aune Saha, Henny Kolomainen ja Siiri Kauppila. Sihteerinä Anni Loukasmäki. Rahastonhoitajana Ellen Ekman ja Hilma Salonen.

ULKOLÄHETYS

Seurakunta on ollut mahdollisuuksiensa puitteissa mukana ulkolähetystyössä niin kauan kuin sitä on yhdyskunnassamme tehty.

Vanhaa rukoushuonetta puretaan
20.04.—22.04.1982

PÄIVÄN SANA

Päivän Sana on kolmen minuutin mittainen hartauspuhe, joka on ollut kuunneltavissa puhelimen kautta 1960-luvulta lähtien. Pisimmän ajan ovat puheiden pidosta vastanneet seurakuntamme osalta edesmennyt Juho Hunnakko ja Taimi Toivola.

RADIO VAASA (99,5 MHz)

Seurakunta on ostanut muutaman vuoden ajan hengellistä ohjelma-aikaa myös paikallisradiosta. Hyvän Sanoman hetkissä on ollut kuultavissa mm. puheita, haastatteluja ja erilaista musiikkia.

PÄIVÄPIIRI

Seurakunnassa on toiminut jonkin aikaa myös päiväpiiri. Se kokoontuu joka toinen viikko ja sen ohjelma on vapaamuotoinen. Kahvitarjoilusta kertyneet varat menevät ulkolähetyksen hyväksi.

UUSI RUKOUSHUONE

Kuten jo historian alussa mainitsin, on seurakunta omistanut vuodesta 1916 saakka rukoushuoneen Palosaarella, missä se on kokoontunut.

Vanha rukoushuone purettiin huhtikuussa 1982 ja uusi otettiin käyttöön maaliskuun 13 päivänä 1983. Siinä on kahvion tilat mukaanluettuna 75 istumapaikkaa.

Seurakunta on saanut elää todeksi Raamatun sanat: ''HERRALTA TÄMÄ ON TULLUT; SE ON IHMEELLISTÄ MEIDÄN SILMISSÄMME''. Ps. 118:23.

Rukoushuoneen vihkiäisjuhlan yleisöä 13.03.1983.

Uusi rukoushuone

Rukoushuone sisältä

OTTEITA SEURAKUNTAKOKOUSTEN PÖYTÄKIRJOISTA VUOSILTA 1908—1938

(Jäljennetty kielivirheineen)

Pöytäkirja pidetty Vaasan suomalaisen baptistiseurakunnan pedustamisessa Vaasan baptistiseurakunnan kapellissa Rauhan katu 20 Huhtik. 20 p:nä 1908.

Aihetta kokouksen pitoon antoi se seikka, nimittäin kun Vaasan baptistiseurakuntaan on kuulunut sekä ruotsin että suomen kieliset baptistit paikkakunnalla mutta näin kaksikielisenä on seurakunta usein tuntenut itsensä epäkäytännöllisenä vaikutuksen suhteen. Tämän tähden on seurakunnan keskuudessa herätetty kysymys, että olisiko tarpeen vaatima paikkakunnalle perustaa suomalainen baptistiseurakunta. Tämä mainittu kysymys on ollut useampia kertoja pohdittavana seurakunnan kokouksessa, josta on yksimielinen päätös, että on aivan tarpeellista perustaa suomalainen seurakunta Vaasaan. Asian näin ollessa siis yllä mainittuna päivänä kokoonnuttiin mainitussa tarkoituksessa.

Valittiin tämän vastaperustetun seurakunnan johtajaksi veli J. G. Kokki sekä diakooneiksi veljet Isak Ojaniemi ja Robert Bäckman. Muut toimenpiteet jätettiin seurakunnan tehtäväksi. (Pöytäk. 20.04.1908).

Päätettiin pitää teeiltama ensi tulevan toukokuun 3 p:nä. Puhujaksi päätettiin pyytää myöskin veli Janssonia sekä kanteleella soittamaan pyydetään sisar Anna Kokkia. Teejuhlan emännäksi valittiin sisar Sanna Paavonkallio, sekä hänelle apulaiseksi sisaret Maria Lundgren, Hulda Holmisto ja Maria Murto. (Pöytäk. 21.04.1908).

Valittiin sisaret Maria Korpela, Edla Murto ja Hulda Holmisto ilmoittamaan kokouksista kirjelapuilla tolpissa. (Pöytäk. 25.04.1908).

Veli Kokki nosti kysymyksen, että eikö olisi paikallaan tehdä seurakunnassa päätöstä, että ruvettaisiin rukoilemaan herätystä. Asiasta keskusteltiin monipuolisesti ja tehtiin seuraava päätös: Että joka ainoa joka vapaaehtoisesti siihen yhtyy, niin on ennen maata menoa langettava polvilleen ja pyydettävä herätystä. (Pöytäk. 30.10.1908).

Keskusteltiin, mitä on tehtävä sen epäkohdan poistamiseksi, kun kokous yleisön joukossa on sellaisia, jotka kokouksen ajalla tulevat ja menevät ja muutenkin tahtovat häiritä kokouksen menoa. Ei päätetty vielä kääntyä poliisin puoleen, vaan päätettiin, että kokouksen aikana pari ystävää on eteisessä järjestystä pitämässä. Tämä järjestäjän toimi annettiin Ojaniemelle. (Pöytäk. 02.04.1909).

Sisar N. K. ulossuljettiin seurakunnan yhteydestä, koska hän ei ole ottanut seurakunnan varoituksesta vaaria, vaan seurustelee jumalattomain kanssa jumalattomasti. Tämän hänelle ilmoittamaan valittiin sisar M. N. (Pöytäk. 02.09.1910).

Tehtiin yksimielisesti sellainen päätös, että aina istutaan etupenkissä. (Pöytäk. 03.10.1913).

Veljet L. ja A. olivat käyneet sisar S. luona. Sisar oli tunnustanut, että hän on käynyt elävissä kuvissa. Sanonut ei jaksavansa elää uskonelämää, eikä jaksa niin kaukaa kulkia kokouksissa. Häntä päätettiin odottaa vielä yhden kuukauden. Sen hänelle käy sanomassa veli A. (Pöytäk. 03.11.1916).

F. pyysi tulla Seurakuntaan joka pyyndö otettiin ilolla varteen ainoastaan yhden ehdon kautta, Minkä Seurakunta näki Jumalan edessä olevan oikein, ja se on tämä että F:n on mentävä naimisiin ennen kun voi tulla otetuksi seurakuntaan. (Pöytäk. 30.12.1913).

Seurakunnan köyhät tuli esille että O. olisi avustettava rahalla ja seurakunta päätti antaa apuva kertakaikkiaa kassasta 10 markkaa. (Pöytäk. 05.06.1914).

Seurakunta päätti että Pääsiäis pyhinä pitettävässä vuosi juhlassa ettei laiteta mitään yhteisiä päivällisiä, Vaan juhlien viime iltana Laitetaan Teedä voileivän Kanssa. Jonka päätettiin antaa ilman maksuva, niinkuin Rakkaus ateria S.O. Vieraalta paikkakunnalta Tulleiten ystäväin ja seurakunnan jäsenten Kesken. (Pöytäk. 02.04.1915).

Seurakunnan Tijakoonit sisar Hilma Sammallahti Oman pyyntönsä mukaan Sai Eron Tijakoonin virasta. Tijakooneiksi valittiin Seuraavat veljet Komsi ja Salmi ja Sisaret Maria Kroo ja Aliina Salmi. (Pöytäk. 02.04.1915).

Sisar L. joka on kuulunu pitemmän ajan Pelastusarmeijaan ja on näin ollen ollu suljettu seurakunnasta, pyysi tulla seurakuntaan otetuksi. Nöyrtyen pyysi anteeksi Jumalalta ja seurakunnalta että on heikkoutessa joutunu harhailemaan pois totuutesta. Jotenka kaikki anteeksi annettiin ja sisar hyväksyttiin seurakuntaan. (Pöytäk. 04.06.1915).

Päätettiin tehdä Lehtimaja salin lasin alle ja koivujen hommaaminen annettiin veli Aaltosen huoleksi, 20 kpl. ostetaan ja emempi jos saadaan halvalla. (Pöytäk. 04.06.1916).

Veli Haka esitti että se viisi markkaa joka luvattiin antaa veli Kanstreenille siitä että se vielä hoitaisi vahtimestarin virkaa juhlien ajan ja pienisi puut vaan kun hän ei sitä ollut tehnyt vaan oli sen tehnyt uusi vahtimestari niin päätettiin se viisimarkkaa antaa hänelle. (Pöytäk. 28.06.1916).

Veli Kokki ilmoitti että hän menee huomen aamulla isoohin kyrööhin ja viipyy siellä pyhän yli ja kysyi jos pidetään leivänmurtoa hänen poissa ollessaan, se päätettiin linkata viikko eteenpäin. (Pöytäk. 03.11.1916).

Veli West pyysi seurakunnan mielipidettä siihen, että jokin kuuluu ammattiosastoon. Tämä kysymys jätettiin entisen päätöksen varaan niin että se on jokaisen omantunnon asia kuulua tai ei ja jos kuuluukin, niin kuuluu vain jäseneksi mutta ei ruveta sen huvitoimikuntiin y.m.s. (Pöytäk. 02.03.1917).

Sisar M. K. oli puhuteltu ja oli hän nyt ollut vähä paremmalla tuulella. Häntä vastaan tuli syyte siitä että hän on paha kiruamaan joten hänelle nähtiin tarpeelliseksi valita komitea, johon tuli veli A. sisaret O. ja K. (Pöytäk. 30.03.1917).

Päätettiin antaa juhlavieraille kaffia tuliaisiksi, jotka tulevat aamujunalla. Maria Lundgreenille päätettiin antaa korvaus menetetystä työajasta, jos hän palvelee seurakuntaa kaffin keitossa juhlavieraille ja jos vain suinkin pääsee työstään vapaaksi. (Pöytäk. 28.12.1917).

Nuorten pyyntöön saada koristaa rukoushuone köynnöksillä lähetysjuhlaa varten hyväksyttiin kiitoksella, sekä valittiin Frans Hedborg toimenpiteen edeltäjäksi. (Pöytäk. 28.12.1917).

Veli W. pyynnöstä kokoontui seurakunta, jossa veli pyysi seurakunnalta anteeksi sen, että hän oli esiintynyt loukkaavasti käyttäen sopimattomia sanoja seurakunnan kokouksessa. Seurakunta antoi veljelle anteeksi, nousemalla seisomaan. (Pöytäk. 08.03.1918).

Keskusteltiin nuorten suhtautumisesta seurakuntaan ja päätettiin komitean kehoituksesta sulkea heidät ulos seurakunnasta, koska eivät vaeltaneet ja eläneet tai osoittaneet uskovaisen elämää. Veli Komsi sai tehtäväkseen ilmoittaa E. K:lle ja E. ja L. S:lle. (Pöytäk. 31.05.1918).

Koska oli tapahtunut, että kaffijuhlain varoista oli yksityisille annettu lahjoja rakkauden osoitteeksi niin päätettiin, ettei tästälähin saa sellaista tapahtua ilman johtokunnan lupaa tai suostumusta. (Pöytäk. 06.09.1918).

Veli Kokki ilmoitti, että hän ja veli Haka olivat seurakunnan päätöksen mukaisesti sokerin hankinnoissa nyt hankkineet karamelliä sokerin asemasta kaffijuhlia varten, koska oli mahdotonta saada sokeria. Kokous hyväksyi sokerin hankkiain toimenpiteet. (Pöytäk. 06.09.1918).

Keskusteltiin kaffin ostosta seurakunnalle ja päätettiin, että kaffia saa ostaa 50 markan hinnasta kiloa kohti. Kaffi osto komiteaan valittiin seuraavat veljet: J. Haka ja E. Komsi. Sitä paitsi lupaa veli Haka hommata hyvää kermaa jos saa maksaa saman hinnan kuin torimyyjät maksavat joka myönnettiin. Veli otti näin ollen toimen vastaan. (Pöytäk. 29.11.1918).

Veli Jakobsson ilmoitti, että sunnuntaikoulu oli omavaltaisesti seurakunnalta lupaa kysymättä lainanneet joulukuusen ja ottanut sähkövirtaa siihen seurakunnan mittarista. Asiasta keskusteltua päätettiin, että seurakunta lahjoittaa sähkövirran, vaan lamppujen vuokrasta sekä laitto laskusta saavat suomalainen ja ruotsalainen sunnuntaikoulu sopia keskenään. (Pöytäk. 14.02.1919).

Alettiin käsitellä kysymystä jos tarjotaan Ruokaa Lähetyskokouksen vieraille ystäville ja päätettiin, että ruokaa ei laiteta, koska silloin ei sisaret saisi nauttia kokouksista ja sen siunauksista mitään. (Pöytäk. 05.12.1919).

Päätettiin että Soittajille Puhujille ja Tarjoilioille annetaan Kahvijuhlina 1 kuppi kahvia vapaasti. (Pöytäk. 30.01.1920).

Sisar Selma Bäckman syntynyt Vaasassa 25.2.1902 kertoi tulleensa Jumalan päälle uskovaiseksi viime vuonna ruotsalaisten veljien saarnain kautta tunnusti olleen uskossa Jumalaan siitä saakka. Sisko sanoi tulleen kastetuksi 10. kuu 1919 Kärklaksissa. Toivoi tulla otetuksi seurakunnan yhteyteen. Asiasta keskusteltua päätettiin sisko ottaa seurakunnan yhteyteen tunnustuksen perusteella. (Pöytäk. 14.04.1920).

Helvi Koivula teki tunnustuksen uskostaan ja pyysi tulla myöskin kastetuksi, jonka seurakunta hyväksyi. (Pöytäk. 09.03.1923).

Puheenjohtaja kertoi kuulleensa, että veli J:llä ja sisar B:llä olisi liian hyvä väli, eli n.s. ''rakkaussuhde''. Ei kuitenkaan kysynyt, mitä ystävät seurakunnassa asiasta tietävät, eikä kukaan pyytänyt puheenvuoroa, vaan puheenjohtaja piti mieliä liikuttavan puolustuspuheen mainitun veljen ja sisaren hyväksi. (Pöytäk. 30.11.1923).

Sitten F. M. asia. Kokki kertoi puhutelleensa häntä. Oli huomannut hänellä vähän liiallista hienostelua puvussa. Ei kuitenkaan saanut tarkempaa tie-

toa hänen hengellisestä tilastaan. Niin lupasi Kokki uudelleen häntä puhutella. (Pöytäk. 16.12.1928).

Urho Turpeinen oli puheenjohtajalle ilmoittanut, että hän ja vaimonsa on päättänyt kutsua koko seurakunnan jonain kauniina pyhänä uudistalolleen Kotirannalle pitämään ulkoilma-kokouksen. Päätettiin tehdä se huvimatka oikein joukolla. (Pöytäk. 15.06.1929).

Sisar Hunnakko, joka on jo pitemmän ajan ollut uskovainen, vaan ei ole saanut tilaisuutta tulla kastetuksi, oli tänään aamupäivällä joukko ystäviä kokoontunut Storviikin rannalle, jossa sisar sai pyhän kasteensa. (Pöytäk. 15.06.1929).

Puheenjohtaja esitti seurakunnalle sisar Ennen ja Akseli Halla-ahon pyynnön häitten pitoon täällä rukoushuoneella, yksimielisesti hyväksyttiin. (Pöytäk. 07.11.1938).

LOPPUSANAT

Kuljettuun kahdeksankymmenen vuoden taipaleeseen sisältyy paljon työtä ja taistelua. Seurakunta on joutunut tänä aikana kahlaamaan monenlaisten vaikeuksien läpi.

Moni uskollinen kilvoittelija on saanut laskea matkasauvansa ja muuttaa pyhien lepoon. Murheella on todettava sekin tosiasia, että osa on väsynyt matkalla ja jäänyt tiepuoleen.

Kaikesta tästä huolimatta aina on kuitenkin löytynyt uskollisten pieni joukko, joka on seisonut muurinaukossa silloinkin, kun työ on näyttänyt turhalta. Kiitämme heistä Jumalaa ja rukoilemme, että voisimme itsekukin palvella loppuun asti siinä tehtävässä, johon Herra on meidät kutsunut.

SENTÄHDEN, RAKKAAT VELJENI, OLKAA LUJAT, JÄRKÄHTÄMÄTTÖMÄT, AINA INNOKKAAT HERRAN TYÖSSÄ, TIETÄEN, ETTÄ TEIDÄN VAIVANNÄKÖNNE EI OLE TURHA HERRASSA. (1 Kor. 15:58).